

РЕШЕНИЕ

№ 9283

гр. София, 18.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав,
в публично заседание на 27.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **6880** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на С. К. Б.-ЕГН-[ЕГН], чрез адв. В. Х., срещу Решение № 2153-21-128/19.06.2024г. на директора на ТП на НОИ - С.-град и потвърдено с него Разпореждане № [ЕГН]/65/18.08.2023г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване /ПО/, с което на основание чл. 68, ал. 1-2 и чл. 9а, ал. 2 от КСО и чл.45а, ал.6 от НПОС е отменено Разпореждане № [ЕГН] от 17.06.2021г. на длъжностно лице по ПО, с което на лицето е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст (ОСВ).

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност, неправилност и немотивираност на оспореното решение. Иска се неговата отмяна и се претендират сторените административно-деловодни разноски.

В съдебно заседание жалбоподателката С. К. Б., чрез адв. В. Х. поддържа жалбата и моли съда същата да бъде уважена, претендира разноски. Представя писмени бележки.

Ответникът Директорът на ТП на НОИ - С. - град - редовно уведомен, представлява се от юрисконсулт М., с пълномощно по делото, която моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана, представя писмени бележки и претендира

юрисконсултско възнаграждение.

СГП - редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд - София - град, III отделение, 80-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от фактическа страна:

Със Заявление вх. № 2113-21- 683 от 08.02.2021г. С. Б. е направила искане за отпускане на лична пенсия за ОСВ, към което е представила изискуемите удостоверителни документи съгласно чл.2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС), необходими за преценка на правото и определяне размера на пенсията. С уведомително писмо №2113-21-683/26.04.2021г. на жалбоподателката е указано, че към датата на подаване на заявлението не ѝ достига осигурителен стаж за придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68, ал.1-2 от КСО, в размер на 1 година, 3 месеца и 16 дни, поради което следва да внесе сумата в размер на 1999.14 лв. за недостигащия осигурителен стаж. След внасяне на дължимата сума на Б. е отпусната пенсия за ОСВ на осн.чл.9а, ал.3 от КСО, считано от 08.02.2021г. с Разпореждане №[ЕГН] от 17.06.2021г. Зачетен е общ осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд в размер на 36 години.

Във връзка с извършена проверка по разходите на ДОО и постъпило в дирекция „Пенсии“ уведомително писмо вх.№ 2175-21-131 /04.05.2023г. на осигурител „Бонд БГ“ ЕООД-ЕИК-112667465, от контролните органи на ТП на НОИ-С.-град, резултатът от която е обективиран в Констативен протокол №КВ-5-21-01197198/19.09.2022г., съгласно който е установено, че дружеството е подавало неоснователно данни за осигурителен стаж и доход на множество лица, в това число и за С. К. Б.. В тази връзка неоснователно подадените от осигурителя данни по чл.5, ал.4 от КСО са заличени.

По време на посочената проверка е установено, че „Бонд БГ“ ЕООД е регистрирано на 14.09.2007 г. първоначално като дружество с ограничена отговорност, със седалище и адрес на управление в [населено място], със съдружници и управители М. Н. Т. и И. П. П.. Считано от 04.02.2013 г. дружеството е преобразувано на еднолично с едноличен собственик и управител И. П. П.. От 09.03.2015 г. „Бонд БГ“ ЕООД се представлява от М. Щ. Л., а на 06.08.2015 г. в ТР е вписана промяна в седалището на дружеството. В хода на административното производство осигурителните органи са направили справка в ТР по името на М. Л. и е установено, че същият е управител или едноличен собственик на капитала на 31 дружества. Съгласно вписванията в регистъра, този осигурител има обявени годишни финансови отчети за извършваната дейност за периода от 2007 г. до 2013 г. Последната подадена годишна данъчна декларация е за финансовата 2016 г., като за 2015 г. и за периода от 2017 г. до 2019 г. дружеството няма подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО. Данните по чл. 5, ал.4 от КСО са подавани по електронен път с КЕП. Ответникът по делото не е установил да са подавани данни по чл. 73, ал. 6 от ЗДФФЛ за периода от 2019 г. до 2021 г. По данни, предоставени от НАП към 23.02.2022 г. „Бонд БГ“ ЕООД има публични задължения в общ размер на 488 915, 04лв., в това число главница – 318 191, 41 лв. и лихва – 170 723, 63 лв. Има образувано производство по принудително изпълнение ИД №

22150045969/2015 г. и наложени обезпечителни мерки върху имуществото на длъжника: запор върху банкови сметки, запор на МПС и е започнало принудително изпълнение – разпореждане за изпълнение.

От масивите на НОИ е установено, че М. Л. няма декларирано начало на дейност и осигуряване в качеството му на управител на „Бонд БГ“ ЕООД. За него са налични данни за заявено осигуряване в качеството му на земеделски производител, както и за лице, с код за вид осигурител „01“ за длъжности „бетонджия“, „шпакловчик“, „строителен инженер“, „гипсаджия“, „търговски посредник“, „консултант по управление“, „тракторист“ и „охранител“.

С писмо от 11.07.2022 г. е изпратено искане за извършването на проверка по делегация в ТП на НОИ – П.. В отговор на 26.10.2022 г. ТП на НОИ - П. е изпратил представената декларация с вх. № 4022-12-131#1 от 25.08.2022 г., подадена от М. Л., в качеството му на управител на „Бонд БГ“ ЕООД, в която е записал, че „фирмата е прехвърлена на негово име, но не е извършвал никаква дейност с нея. Не е назначавал работници, фирмата няма офис и счетоводство. Няма никакви документи, не знае къде се намира и печата на дружеството“.

В хода на административното производство е установено, че осигурителят „Бонд БГ“ ЕООД е подал уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключени трудови договори с 59 лица за периода от м. 04.2008 г. до м. 03.2018 г., като за периода след 06.08.2015 г., в който представляващ дружеството е М. Л., лицата са 37 на брой. Към момента на проверката всички трудови договори са прекратени.

От „Справка за декларираните в Персонален регистър и внесени в Приходи суми и разликата между тях помесечно (по фонд и параграф)“ има данни за частично внесени осигурителни вноски за подаваните данни по чл. 5, ал. 4 от КСО на лицата до м. 09.2012 г., като липсват данни за внесени осигурителни вноски от м. 10.2012 г. до м. 07. 2018 г., в дължим размер на 136 701,95 лв.

От част от лицата, за които има данни за сключени и/или прекратени трудови договори и данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, е изискано представянето на сведения и документи с цел изясняване на факти и обстоятелства относно извършваната от тях трудова дейност в „Бонд БГ“ ЕООД. Част от лицата са декларирали, че изобщо не са полагали труд в дружеството, други посочват наличието на оформен трудов стаж в трудовите си книжки без наличие на трудов договор и/или трудово правоотношение с „Бонд БГ“ ЕООД, друга част от лица са предоставили противоречиви данни относно правоотношението си с дружеството.

За установите факти и обстоятелства в хода на проверката е издаден Констативен протокол № KB-5-21-01197198 от 19.09.2022 г. за извършена проверка по разходите на ДОО на „Бонд БГ“ ЕООД, съгласно който е установено, че липсват доказателства за извършвана трудова дейност от лицата, за които са подадени уведомления в регистъра на трудовите договори и данни по чл. 5, ал.4, т. 1 от КСО в регистъра на осигурените лица, поради което за последните не са възникнали осигурителни правоотношения и декларираните данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от м.09.2015 г. не съответстват на действителната фактическа обстановка.

Издадени са задължителни предписания № ЗД-1-21-01197155 от 19.09.2022 г. за заличаване на подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за поименно изброени лица, вкл. и за С. К. Б., с код осигурен „01“ за периода от 27.09.2016 г. до 25.03.2018г. и за периода от 07.10.2015г. до 31.01.2016г. След изтичане на срока за изпълнение на влезлите в сила Задължителни предписания, от контролните органи са предприети

действия за служебното заличаване на неоснователно подадените от „Бонд БГ“ ЕООД данни по чл. 5, ал.4, т. 1 от КСО по реда на чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. (в сила от 03.01.2020 г.) за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица. По този повод са заличени и данните, подадени от осигурителя и за оспорващата за периода от 07.10.2015г. до 31.01.2016г. и от 27.09.2016 г. до 25.03.2018г.

След извършеното заличаване на данните за оспорващата, осигурителните органи са приели, че по отношение на С. К. Б. липсват доказателства да е извършвала реална трудова дейност по трудово правоотношение с „БОНД БГ“ ЕООД и е направен извод, че не попада в персоналният обхват на чл. 54а, ал.1 от КСО, т.е. не отговаря на условието за внесени или дължими осигурителни вноски във фонд „Безработица“ най – малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването.

Към датата на подаване на Заявлението - 08.02.2021г., за отпускане на пенсия за ОСВ по чл.68, ал.1-2 от КСО е зачетен осигурителен стаж от 3-та категория труд-33 години, 8 месеца и 19 дни и осигурителен стаж по чл.9а, ал.2 от КСО-1 година, 3 месеца и 16 дни.

Към датата на подаденото заявление от 08.02.2021г., Б. има навършена възраст 64 години, 10 месеца и 01 дни.

Установено е, че към датата на подаване на заявлението на жалбоподателката не достига осигурителен стаж до 5 години за придобиване право на лична пенсия за ОСВ по чл. 68. ал. 1-2 от КСО, при спазване разпоредбите на чл.9а, ал.2 от КСО, в размер на 00 години, 11 месеца и 25 дни.

В тази връзка до жалбоподателката е изпратено Уведомително писмо изх. № 2175-21-131#2 от 23.06.2023г. за недостигещия стаж и сумата, която следва да заплати в 14-дневен срок от получаването му, което е отказано от лицето на 26.06.2023г.

С последващо Разпореждане №[ЕГН]/65/18.08.2023г. е отменено Разпореждане №[ЕГН]/2/17.06.2021г. и на Б. е отказано отпускането на исканата със Заявление вх.№2113-21-683 от 08.02.2021г. лична пенсия за ОСВ.Предвид заличените неоснователно подадени данни по чл.5, ал.4 от КСО чрез „Бонд БГ“ ЕООД, при преценка правото на пенсия на жалбоподателката, направено с оспореното разпореждане е определено, че осигурителният стаж е в размер на 33 години, 8 месеца и 19 дни.

Разпореждането е обжалвано по административен ред. С Решение № 2153-21-128/19.06.2024г. на Директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ - С. град жалбата срещу разпореждането е отхвърлена.

При тази фактическа обстановка, установена въз основа на представените по делото доказателства, след като се съобрази с изискванията на чл.168, ал.1 от АПК и провери законосъобразността на оспорения административен акт на основанията предвидени в чл. 146 от АПК, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок от лице с

правен интерес, за което административният акт е неблагоприятен.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Решението на Директора на ТП на НОИ С. - град в оспорената му част е валидно и допустимо. Издадено е след надлежно сезиране с жалба по реда на чл. 117, ал. 1 от КСО и в срока за обжалване по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО.

Издадено е от компетентен орган съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО - Директор на ТП на НОИ С. - град. В настоящия случай са представени заповед № 1016-40-772 от 18.07.2017г. на подуправителя на НОИ и Заповед №29426 от 28.11.2018г. Обективизирано е в посочената в същата разпоредба писмена форма и е със съдържание, регламентирано в чл. 59, ал. 2 от АПК. Отговаря на изискването за мотивираност съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО. Означен е органът, който го е издал. Отразени са направените от него при осъществената контролна дейност фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. Датирано и подписано е. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. Решението е и материално законосъобразно.

На основание чл. 10. ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. В същия смисъл е определението на § 1. ал. 1. т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО, че „осигурено лице“ е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а. ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

От съдържанието на цитираното определение за „осигурено лице“ следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО. Наличието на сключено трудово правоотношение и подаването на данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО не е достатъчно, за да възникне осигурителното правоотношение и произтичащите от него права на обезщетение. Не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение.

Както бе споменато фактическият състав, при чието проявление възниква осигуряването, включва упражняване на трудова дейност и внасяне/дължимост на осигурителни вноски. При така изложената нормативна база, едно от условията, на които е необходимо да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност. Лицето, освен че трябва да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, също така трябва и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. Наличието на сключен договор между физическото лице и търговско дружество, вкл. запис в трудовата книжка не е самостоятелно основание осигуряването му по чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО, ако лицето не осъществява трудови функции в изпълнение на този договор.

Доказателствената тежест за установяване съществуването на фактическите основания, посочени в административния акт, принципно е на административния орган - чл. 170, ал. 1 от АПК. Доколкото обаче неизвършването през процесния период на трудова дейност от страна на жалбоподателя е твърдение за отрицателен факт, то доказателствената тежест се носи от страната, която се ползва от кореспондиращия му положителен факт, а именно извършването на такава дейност, т.е. от С. Б. (така решение № 2524/18.02.2020 г., постановено по адм. д. № 12220/2019 г. на ВАС, VI отд. и мн.др.)

В хода на административното производство не са били допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които са довели до неправилно установяване на релевантните факти и неправилно прилагане на съответните материалноправни разпоредби. В административното производство по реда на чл. 108, ал. 1, т. 1 от КСО участват контролните органи на Националния осигурителен институт и проверяваните лица, а издадените задължителни предписания по ал. 3 от КСО се съобщават на задължените лица - адресати на акта. В това производство не се конституират трети страни с евентуална заинтересованост. Жалбоподателката не е страна в производството по чл. 108 от КСО, развило се между ТП на НОИ и „Бонд БГ“ ЕООД, поради което не са налице предпоставките по отменените разпоредби на чл. 168, ал. 4 и 5 от АПК (ДВ, бр. 15 от 2021 г.) за отмяна на оспорения акт, издаден по реда на чл. 117, ал. 3 във вр. с чл. 114, ал. 1 от КСО, на процесуално основание без да се разглежда спорът по същество. В хода на проведените обжалвания оспорващата е упражнила в пълен обем правото си на защита по административен и съдебен ред, като се е запознала с резултатите от извършената проверка на "Бонд БГ" ЕООД, обективирани в Констативен протокол № КВ-5-21-01197198/19.09.2022 г. Предоставена ѝ е възможност да ангажира доказателства относно обстоятелствата, при която е упражнявала трудова дейност. По делото няма данни а и не се твърди, че са ангажирани доказателства в тази връзка.

Издадените Задължителни предписания № ЗД-1-21-01197155/19.09.2022 г. на „Бонд БГ“ ЕООД за заличаване на неоснователно подаваните данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за 37 лица, вкл. и за С. Б. не са изпълнени и не са оспорени от нито една страна и след влизането им в законна сила, на основание чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. (обн. ДВ. бр. 1 от 2020 г., в сила от 03.01.2020 г.) данните са заличени служебно.

Заличените данни на жалбоподателката за периода от 07.10.2015г. до 31.01.2016г. и от 27.09.2016г. до 25.03.2018г., водят до намаляване на осигурителния ѝ стаж, служещ за определяне правото ѝ на лична пенсия за ОСВ.

Във връзка с предоставените нови данни, длъжностното лице по чл. 98 от КСО е предприело действия за извършване на нова преценка за правото и размера на личната пенсия за ОСВ на жалбоподателката, предвид че след последващото заличаване на данните подавани по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за жалбоподателката от дружеството, осигурителния период се явява зачетен неправилно.

Длъжностното лице по чл. 98 от КСО, действащо в условията на обвързана

компетентност съобразно новите обстоятелства е издало процесното Разпореждане № [ЕГН]/65/18.08.2023г., с което на основание чл. 99, ал. 2, чл. 68, ал. 1-2 и чл. 9а, ал. 2 от КСО е отменено Разпореждане № [ЕГН] от 17.06.2021 г. и на С. Б. е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за ОСВ.

Според чл. 5, ал. 6, изр. второ от КСО данните по ал. 4 служат за определяне на правото и изчисляването на размера на паричните обезщетения, пенсиите и помощите. В тази връзка заличаването на такива данни за жалбоподателя в случая води до изменение на периода, за който са внесени или дължими задължителни осигурителни вноски за него, следователно - до отмяна на разпореждането за определяне личната пенсия за ОСВ, а от там и определяне на нов размер.

Предвид заличаването на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, неоснователно подавани от „Бонд БГ“ ЕООД за С. Б. за периода от 07.10.2015г. до 31.01.2016г. и от 27.09.2016г. до 25.03.2018г. същите са изключени от общият ѝ осигурителен стаж, като след извършената нова преценка на правото ѝ на лична пенсия за ОСВ е достигнато до обоснования извод, че лицето не отговаря условието на чл. 68, ал. 1-2 от КСО, както и на условието на чл. 9а, ал. 2 от КСО, тъй като недостигащият стаж на лицето за придобиване право на лична пенсия за ОСВ е 00 години 11 месеца 25 дни.

В резултат длъжностното лице по чл. 98 от КСО, действащо в условията на обвързана компетентност правилно с Разпореждане № [ЕГН]/65/ от 18.08.2023 г. е отменило Разпореждане № [ЕГН] от 17.06.2021 г. за отпускане на лична пенсия за ОСВ на жалбоподателката и е постановило отказ.

Съгласно нормата на чл. 99, ал. 1, т. 2 от КСО влязлото в сила разпореждане по чл. 98 от КСО може да се измени или отмени от органа, който го е издал по инициатива на органа, когато се установи, че пенсията е неправилно отпусната, какъвто е настоящия случай, тъй като след служебното заличаване на данните подавани по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО от „Бонд БГ“ ЕООД Б. не е осигурено лице по смисъла на §1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО, за периода от 07.10.2015г. до 31.01.2016г. и от 27.09.2016г. до 25.03.2018г. вкл. и той не може да бъде зачетен за осигурителен стаж.

В настоящия случай е установено въз основа на представените писмени доказателства, че в резултат от извършена проверка по спазване на осигурителното законодателство е съставен Констативен протокол № КВ-5-21-01197198/19.09.2022 г., който по правната си същност е официален свидетелстващ документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК. Съгласно отразената в същия фактическа обстановка липсват доказателства за реално постъпили в дружеството осигурител („Бонд БГ“ ЕООД) приходи, от които да се изплащат трудовите възнаграждения на назначените в същото лица, включително на жалбоподателката за периода от 07.10.2015г. до 31.01.2016г. и от 27.09.2016г. до 25.03.2018г. Също така е констатирано, че липсват данни за източници за финансиране на дейността; няма данни за това, че едноличният собственик и управител на дружеството е отговарял на изискванията на чл. 18 от Закона за счетоводството да бъде съставител на годишни финансови отчети; предоставените сведения по реда на чл. 44 - 46 от АПК за лицето, посочено като представляващо работодателя, не отговарят на регистрите на НОИ; предоставени са

сведения от няколко лица, за които са подавани данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, че не са извършвали трудова дейност в дружеството и не са им изплащани трудови възнаграждения. В тази връзка е направен извод, че лицата, за които има подадени уведомления за сключени трудови договори и декларирани осигурителни данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО чрез „Бонд БГ“ ЕООД в т.ч. и С. Б., нямат качеството на осигурени лица по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на КСО чрез дружеството, тъй като не е установено реално да са упражнявали трудова дейност /по арг. от чл. 10, ал. 1 от КСО/.

Неоснователни са доводите на Б. относно нарушения на процедурата по издаване на Задължителни предписания № ЗД-1-21-01197155/19.09.2022г. на „Бонд БГ“ ЕООД за заличаване на неоснователно подаваните данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за 37 лица, в т. ч. и за жалбоподателката след влизането им в законна сила, на основание чл. 4, ал. 10. т. 4 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. (обн. ДВ. бр. 1 от 2020 г., в сила от 03.01.2020 г.) данните са заличени служебно. Последната не е адресат на издадените предписания, не е засегната от тях пряко и непосредствено и няма качество на страна в административното производство. За нея административният акт не произвежда преки и непосредствени последици и тя не може да защитава свои права в евентуално производство по тяхното обжалване. / в какъвто смисъл е практиката на ВАС – Определение № 11472 от 13.12.2022 г. по административно дело № 10804 / 2022 г., ВАС, Шесто отделение/

Обжалваното решение е взето при спазване на изискуемата форма, съдържа фактически и правни основания за издаването си и е надлежно мотивирано. Не се твърди и не се установява съществено нарушение на административнопроцесуалните правила при издаването му. Наведените доводи за процесуално нарушение, касаещи Задължителни предписания № ЗД-1-21-01197155/19.09.2022г. вкл. връчването им и преценката на неговата валидност в настоящото производство са ирелевантни. Задължителните предписания не са предмет на оспорване по делото, освен това от събраните писмени доказателства по делото се установява, че същите са издадени от компетентен орган, а и процесното решение не е основано на тях, а на констатираните въз основа на нови доказателства обстоятелства, сочещи, че жалбоподателят не е осигурено лице. От друга страна няма данни по делото задължителните предписания да са били обжалвани, който въпрос би бил преюдициален за настоящия спор.

В настоящото производство жалбоподателят не е оспорил констатациите на административния орган, че дружеството „Бонд БГ“ ЕООД не е имало достатъчно приходи и източници на парични средства, за да изплаща декларираните заплати към наетите в същото лица, включително и по отношение на жалбоподателката в периода от 07.10.2015г. до 31.01.2016г. и от 27.09.2016г. до 25.03.2018г.

В приетата по делото в АССГ преписка, не се установяват доказателства в подкрепа на изложените от Б. твърдения за неправилност и незаконосъобразност на ИАА. При условията на дадената възможност за доказване твърденията в жалбата не се поискаха или събраха доказателства, които да оборят гореустановената фактическа обстановка и да разколебаят изводите на административния орган. При условията на насрещно доказване жалбоподателя не ангажира доказателства, освен събраните в хода на

административното производство, които да установят, друга фактическа обстановка и да разколебаят установеното от органа.

Решението и потвърденото с него разпореждане са съобразени с приложимите материалноправни разпоредби и с целта на закона. Направените от решаващия орган правни изводи се кредитират, като съответстващи на доказателствения материал и на законовите разпоредби, позволяващи да се постанови акт с такова съдържание. Не са налице отменителни основания по чл. 146, т. 4 и т. 5 от КСО.

Въз основа на изложеното настоящият състав приема жалбата за неоснователна. При извършената цялостна проверка за законосъобразност на акта по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК не се откриха основания, които да доведат до отмяната му.

При този изход на делото на ответния административен орган се следват разноски за процесуално представителство от юрисконсулт в размер на 100 лв. съгласно чл. 143, ал. 2 от АПК и чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 143, ал. 3 от АПК Административен съд София-град, Трето отделение , 80 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. К. Б.-ЕГН-[ЕГН], чрез адв. В.Х., срещу Решение № 2153-21-128/19.06.2024 г. на директора на ТП на НОИ - С.-град

ОСЪЖДА С. К. Б.-ЕГН-[ЕГН], да заплати на Националния осигурителен институт сумата от 100 (сто) лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в четиринадесетдневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: